

HYMN HOMERYCKI XXX

DO ZIEMI WSZECHMATKI

Ziemię wszechmacierz wyśpiewam o mocnych zaiste posadach
Najczcigodniejszą, najstarszą, karmiącą wszystko, co żyje.

Bo wszystko, co depcze po twojej świętości, co w morzu też pływa,
Co wzlata nad ciebie, to wszystko z twojego się żywi dostatku.

5 Dziećmi pięknymi ty darzysz, darzysz i plonem obfitym.

W twojej, o Pani, jest mocy dać życie albo je zabrać

Ludziom śmiertelnym. Zaprawdę szczęśliwy, kogo ty w sercu
Życzliwie ocenisz; temu nigdy nie braknie niczego.

Dla-ń się ugina rola żywiciela pod plonów ciężkim brzemieniem,

10 Na polach jego bydła gromady i w domu wciąż dobra przybywa.

Tacy też praw przestrzegając miastem o pięknych niewiastach

Władają. Ich rządowi zasię bogactwo i szczęście znów towarzyszy.

Synowie radością młodzieńczą przejęci w swym gronie się chełpią.

Również dziewczeczki wiankami zdobione w swych sercach radosne

15 W korowodach tanecznych igrają wśród kwiatów i miękkich traw łąki.

Których ty sobie cenisz, ci właśnie szczęśliwi na ziemi.

Dostojna Bogini dobrami wielkimi darzysz ty szczerze.

Witaj nam Bogów macierzy, gwiazdznego nieba małżonko,

Za pieśń zaś, łaskawa, ty życie szczęśliwe mi zechciej darować.

20 Wtedy o tobie ja, Pani, a potem zaśpiewam pieśń inną.

(tłum. Józef Macjon)

XXX

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ¹

- Γαῖαν παμμήτειραν αἰέσομαι, ἥϋθέμεθλον,
 πρεσβίστην, ἥ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ, ὅπόσ' ἐστὶν,
 ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται, ἡδ' ὅσα πόντον,
 ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὕλβου.
- 5 ἐκ σέο δ' εὐπαιδὲς τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσι,
 πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
 θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὕλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
 πρόφρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
 βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροῦς
- 10 κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλεται ἐσθλῶν·
 αὐτοὶ δ' εὐνομήσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
 κοιρανέουσ', ὕλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
 παῖδες δ' εὐφροσννῇ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
 παρθενικαὶ τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὐφροني θυμῷ
- 15 παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
 οὓς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεὰ, ἄφθονε δαῖμον.
 Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρων δ' ἀντ' ᾧδῆς βίοτον θυμήρε ὑπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

¹ *Homeri Carmina. Hymni Homerici, ex recensione A. Baumeister, Lipsiae 1870.*